

Family7 – Bijbelse Toekomstverwachting

Handout 3 Maatschappelijke ontwikkelingen in het licht van de Bijbel

Aflevering 3 Omgaan met Gods schepping

- **Abortus**

Op 1 november 1984 stemde de Eerste Kamer met de meerderheid van één stem, vóór de abortuswetgeving, waarmee Nederland één van de eerste landen, wereldwijd werd, waar abortus gelegaliseerd werd. Vanaf deze datum worden jaarlijks zo'n 30.000 zwangerschappen in Nederland afgebroken. Wereldwijd worden momenteel per jaar 44 miljoen zwangerschappen afgebroken!

De *'eed van Hippocrates'* die alle medici na hun opleiding en bij het begin van hun werk af dienen te leggen luidde: *'Ik zal de uiterste eerbied hebben voor het menselijk leven, vanaf het moment van de conceptie'*, en was vele eeuwen duidelijk over de bescherming van het ongeboren leven. Tegenwoordig heeft men het laatste deel van deze eed weggelaten, waarmee het ongeboren leven vogelvrij verklaard werd.

De Bijbel leert ons, dat de relatie tussen de Here God en de mens al in de moederschoot zijn begin heeft. In Psalm 139 vs.13-16 lezen we onder andere: *'Want Gij hebt mijn nieren gevormd, mij in de schoot van mijn moeder geweven...Mijn gebeente was voor u niet verholen toen ik in het verborgene gemaakt werd...uw ogen zagen mijn vormeloos begin...'*. In de Staten Vertaling wordt hier gesproken over een *'ongevormde klomp'*. Vanaf het prilleste begin ziet de Here God ons al in de moederschoot! Job beleed in Job 31 vs.15, dat de Here God hem, net zo goed als zijn slaaf, in de moederschoot gemaakt heeft: *'Heeft niet Eenzelfde ons in de baarmoeder bereid?'*. In Genesis 25 vs.22-23 lezen we hoe Jakob en Esau zich in de schoot van Rebekka twistend gedroegen en hoe Jakob bij zijn geboorte zelfs de hiel van Esau vasthield! In Genesis 38 lezen we ook zo'n bijzondere geschiedenis, waarbij de kinderen van Tamar zich in haar schoot vrijwel op gelijke wijze gedroegen. Bij de geboorte van de tweeling stak één van de tweeling zijn hand naar buiten, waarop de vroedvrouw een scharlaken draad om zijn hand bond en de hand weer teruggetrokken werd. Hierna werd zijn broer als eerste geboren en het kind met de scharlaken draad om zijn hand als laatste geboren werd.

Ook in het Nieuwe Testament vinden we een prachtig bewijs, waarin we kunnen zien hoe de Here al bezig is met de kinderen in de moederschoot. In Lucas 1 vs.41 lezen we hoe Johannes in de schoot van zijn moeder Elisabeth opsprong bij de begroeting van Maria.

De bekende theoloog Dietrich Bonhoeffer noemde abortus onomwonden *'moord'*! Moeder Theresa beschreef abortus als *'moord in de moederschoot'* en zei daarbij dat abortus de grootste bedreiging voor de vrede betekent. Wanneer men in staat is om in de moederschoot onschuldige kinderen te vermoorden, dan is de mens ook in staat om vele onschuldige levens op aarde te vermoorden.

Binnen het Romeinse rijk was abortus geaccepteerd en wanneer nodig kindermoord toegestaan (denk aan de kindermoord in Bethlehem). Nu we te maken hebben met het herstel van het Romeinse rijk en de komst van de antichrist past deze ontwikkeling perfect in deze eindtijd. Zo zien we dat de geest van de antichrist het maatschappelijke aan het veranderen is voor de acceptatie van de antichrist.

Waarom kiest men vandaag voor abortus?

Enkele cijfers: de meest voorkomende redenen: 47% te weinig geld en 31 % geen kinderwens. 80% Van de 'openruggetjes' en 90 % van de Down syndroom kinderen wordt geaborteerd.

Verdere redenen om te aborteren:

Geen energie, geen goede woonruimte, te jong, gezin al compleet, gezondheidsrisico's, relatie te kort- of verbroken, partner wil geen kind, werkomstandigheden, niet getrouwd, geen partner, ouders tegen de zwangerschap, relatieproblemen, psychische problemen, zwangerschap als gevolg van seksueel geweld, partner niet de vader, het verkeerde geslacht, te oud, enz.

Een kind van 9-10 weken in de baarmoeder is lichamelijk compleet met handjes en vingertjes met vingerafdrukken die gedurende het gehele leven ook nooit meer veranderen. De benen, voeten en teentjes, het zit er allemaal aan! Het kind kent dan al pijnprikkels en schrikreacties. Deze kinderen worden via de veel gebuikte methode van zuigcurette met een buisje uit de baarmoeder weggezogen, zoals een stofzuiger afval opzuigt! Tot negen weken is een abortuspil, nu bij de huisarts te verkrijgen, gebruikelijk. Abortus is toegestaan tot de 24'ste week van de zwangerschap, want na deze week kan een kind ook buiten de baarmoeder (over)leven.

De laatste tijd zendt de TV vaak medische programma's uit, die zeer geliefd zijn onder de kijkers en ons laten zien hoe bepaalde operaties verricht worden. In deze veel gekeken programma's heeft men nog nooit een opname gemaakt van een abortus. Kennelijk vraagt deze ingreep geen publiciteit en dient in het verborgen voltrokken te worden.

Toen koningin Fabiola van België in 1962 zwanger was en haar gezondheid bedreigd werd heeft men abortus overwogen. Fabiola maakte toen aan haar man, Koning Boudewijn, duidelijk dat abortus voor haar het einde van hun huwelijk betekende! Een paar weken later werd hun dood kindje geboren.

Een vrouw kwam een keer bij haar huisarts en vertelde dat ze een kind van 1 jaar heeft en nu al weer zwanger is. Ze vroeg de arts om hulp. De arts dacht hierover na en kwam met de oplossing: 'U kunt uw kind van 1 jaar doden en dan in alle rust uw zwangerschap beleven en wanneer het kind geboren wordt heeft u geen last meer van twee kinderen die zo kort op elkaar geboren zijn. De vrouw reageerde verontwaardigd en zei: 'maar dat is moord!', waarop de arts zei: 'is het geen moord, wanneer het kind in uw baarmoeder gedood wordt?'.

Zo zien we maar weer, dat *'De duivel en mensenmoordenaar van den beginne en de vader der leugen is'* (Johannes 8 vs.44).

- **Euthanasie**

Door de sterkte individualisering is vereenzaming één van de grootste problemen van onze samenleving geworden. Wanneer van zowel man als vrouw verlangd wordt te werken, is het begrijpelijk dat niet-werkenden en ouderen vereenzamen. Werkende jongeren hebben geen tijd meer om naar hun ouders om te zien, ze moeten zichzelf maar redden. Een toenemend aantal ouderen is dan ook al gauw *'klaar met het leven'*. Economisch zijn ze niet meer nuttig en vaak hebben ze het gevoel dat hun aanwezigheid de samenleving alleen maar veel geld kost. Vóór je het weet, wordt je als oudere ongewild geconfronteerd met de vraag of je nog wel verder wilt leven. Is het nog wel de moeite waard om te behandelen? Wat is de levensverwachting na de

behandeling? Vragen waar je gedwongen over na moet denken. De wens van ouderen die uit het leven willen stappen omdat ze klaar met het leven zijn komt dan ook niet zomaar uit de lucht vallen. Het is een gevolg van de maatschappelijk en sociale ontwikkelingen die we de laatste tijd meegemaakt hebben.

Ook hier laat men het vaste oriëntatiepunt, Gods Woord, los en maakt men de beslissingen op basis van menselijk gedachten en emoties. De wens om te sterven is in de Bijbel niet vreemd, en daarom is het goed om te zien, wat de Bijbel ons hierover leert.

Van Job lezen we dat alles van hem afgenomen werd en zijn vrouw tot de volgende conclusie kwam: *'Zeg God vaarwel en sterf'* (Job 2 vs.9-10). Verderop zegt Job: *'Zij wachten op de dood, en hij komt niet, zij graven ernaar, meer dan naar verborgen schatten'* (3 vs.21). We zien hier wel heel duidelijk de stervenswens die ook toen al aanwezig was. Ook de vraag in 6 vs.11 is duidelijk: *'Wat is mijn vooruitzicht, dat ik nog langer zou willen leven?'* En tenslotte komt Job tot de conclusie: *'Mijn ziel heeft een afschuw van het leven'* (10 vs.1), waarbij hij zijn klacht de vrije loop liet en zijn ziel hardop liet spreken. Vandaag zou een euthanasie arts Job geholpen hebben om uit het leven te stappen. De criteria: ondragelijk lijden en het ontbreken van een levensverwachting zouden zeker op Job van toepassing geweest zijn! Toch zien we een geheel andere wending in het leven van Job. In zijn diepe lijden had Job een vast oriëntatiepunt en riep uit: *'Wie onder deze alle weet niet, dat de hand des Here dit doet, in wiens hand de ziel is van al wat leeft en de geest van iedere sterveling!'* (12 vs.9-10)

Het laatste hoofdstuk van Job maakt ons duidelijk dat we als mensen vaak zeer beperkt zijn in onze meningen en beslissingen. Job beleed, dat Hij verkondigde, zonder inzicht, dingen die te wonderbaar waren en die hij niet begreep (42 vs.3)! Wat is het goed, en een voorbeeld voor ons, dat Job geduldig wachtte tot het laatste hoofdstuk aanbrak. Vanuit Gods Woord worden we opgeroepen om het laatste hoofdstuk af te wachten van het boek dat Hij ook over onze levensdagen schreef (Psalm 139 vs. 16), hoe moeilijk het ook is. Eén ding is zeker, voor gelovigen kan het, net zoals bij Job, alleen maar beter worden. Wat erg, wanneer de mens niet meer op het laatste hoofdstuk kan wachten en voortijdig het boek dicht doet, de situatie van het moment belangrijker vindt dan Gods plan met ons leven, en eigenhandig de 'stekker' er uit trekt. Wanneer Job dit gedaan zou hebben, dan had hij het volgende moeten missen: *'En de Here zegende het verder leven van Job meer dan het vroegere...'* (42 vs.12).

In Psalm 31 vs.16 staat: *'Mijn tijden zijn in uw hand'*. Vanaf het begin van ons leven tot aan het einde van het leven mogen we ons in Gods handen weten en heeft Hij een plan met ons leven. Het einde van ons leven blijkt maar al te vaak juist één van de belangrijkste momenten te zijn, waarin God met ons bezig is voor de eeuwigheid. Hoeveel mensen zijn juist niet op hun sterfbed tot bekering gekomen of hebben juist op die momenten dingen nog recht kunnen zetten en beleden. Door de opdringerige euthanasie beweging worden deze kostbare momenten de ouderen afgenomen.

Natuurlijk is het belangrijk te weten dat een stervende patiënt niet eindeloos behandeld dient te worden, waarmee niet het leven, maar het stervensproces verlengd wordt. We moeten ook voldoende ruimte geven om iemand te kunnen, laten sterven en zo de natuur zijn eigen gang te laten gaan. Medische hulp is er

oorspronkelijk nooit op gericht om iemand actief te doden, maar juist te genezen en wanneer genezing niet meer mogelijk is, om de pijn dragelijk te maken en de patiënt in zijn stervensproces te begeleiden. Palliatieve sedatie, waarbij de arts inzet op pijnbestrijding en verlichting van de ademhaling wordt door veel christen artsen toegepast bij de begeleiding van een stervende patiënt en is niet in strijd met de Bijbelse richtlijnen.

Helaas wordt het zelfbeschikkingsrecht van de mens: 'Ik heb recht om te leven maar ook het recht om te sterven' steeds meer leidend in de maatschappelijke discussie over dit thema!

- **Orgaandonatie**

Onlangs maakte Pia Dijkstra van D66 zich hard voor de '*geen bezwaar regeling*' als het om orgaandonatie gaat. Werd eerder nog om toestemming gevraagd om organen af te staan voor patiënten die hier behoefte aan hebben, is dit binnenkort niet meer nodig. Uit het lichaam van iedere Nederlander mogen voortaan organen gebruikt worden bij transplantatie, tenzij zij aangegeven hebben dit niet te willen. We kunnen dan ook niet meer van 'donatie' spreken, want donatie heeft te maken met een vrije gift. Nu wordt ons lichaam na het sterven eigendom van de Nederlandse staat, die er mee doet, wat haar goeddunkt. Is het lichaam, na het overlijden niet meer Gods eigendom en mogen we er mee doen wat wij willen? Men verwijderd de organen vanuit het lichaam, waar ademhaling en bloedsomloop nog steeds kunstmatig aanwezig zijn. Men gaat er vanuit dat de mens 'hersendood' is, waarbij de arts constateert dat de patiënt inmiddels overleden is. De vraag is nog steeds, of dit werkelijk zo is? Kun je 'hersendood' wel zo eenvoudig constateren? Het blijkt dat hier regelmatig fouten mee gemaakt zijn.

Waar ligt de grens? Wat mogen we transplanteren en wat niet? Mogen we identiteitsgevoelig materiaal of een varkenshart inplanteren? Mogen we er geld voor vragen? Mogen wij als christenen onze organen aan niet-Christenen geven, die zich misschien latere, met jouw organen, laten cremieren? Ook in deze maatschappelijke ontwikkeling wordt maar weinig rekening gehouden met Bijbelse argumenten.

Meer dan ooit dienen we als gelovigen ons af te vragen, hoe de Bijbel zijn licht laat schijnen op de maatschappelijke ontwikkelingen van de laatste tijd en op grond hiervan ons positie innemen.

Gespreksvragen:

1. *Op welke manier is abortus in strijd met de Bijbel?*
2. *Wat kunnen wij als christenen doen om abortus te voorkomen*
3. *Welk maatschappelijk probleem ligt ten grondslag aan euthanasie?*
4. *Hoe spreekt Gods Woord over euthanasie?*
5. *Heeft de Bijbel ons beïnvloed in onze keuze voor orgaandonatie, zo ja, hoe?*